

Beste bezoeker,

Mmmm, wat ruikt het lekker op de Magnoliaweide. Eén voor één komen onze lindes hier nu tot bloei. Waar je precies moet zijn vertellen naast je neus ook je oren want de bijen zijn duidelijk in hun nopjes. Achteraan op de Magnoliaweide ontdek je de grote, witte bloemen van *Magnolia grandiflora* met hun fris parfum. Deze wandelfiche neemt je mee langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Er zijn geen vaste paden, je mag vrij over het gras lopen.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Pseudolarix amabilis*: Het geslacht *Pseudolarix* kent maar 1 soort en is dus een monotypisch geslacht. Typisch zijn de lange, zachte naalden die in de herfst prachtig goudgeel verkleuren en nadien net als bij de Lork afvallen. Vandaar zijn Nederlandse naam Goudlork en omdat het geen echte Lork is *Pseudolarix* in het Latijn. De boom groeit in de bergen in het oosten van China. De vrouwelijke kegels met puntige driehoekige schubben doen wat aan kleine artisjokjes denken.

2: *Tilia japonica* 'Ernest Wilson': Het ruw getande blad van de Japanse linde heeft wat weg van dat van onze Winterlinde (*Tilia cordata*) maar is iets groter en abrupter toegespitst. Bij de cultivar 'Ernest Wilson' staan de heerlijk geurende bloemetjes soms met tot wel 36 bij mekaar per bloemtuil. De ronde tot conische kruin is vrij compact. Ernest Wilson was de Engelse plantenjager die de boom in 1919 vanuit Japan invoerde.

3: *Magnolia grandiflora*: Zoals je uit de soortnaam kan afleiden heeft deze boom zeer grote bloemen. Ze geuren ook heerlijk fris en ietwat citrusachtig. De wintergroene, leerachtige bladeren zijn lepelvormig en kunnen tot 20 cm lang worden. Het jonge blad is roestbruin behaard op de onderzijde en de haartjes geven een speciale satijnachtige glans. Hij groeit in het zuidoosten van de VS op vochtige gronden samen met Amberboom (*Liquidambar*) en Tupelo (*Nyssa*) waar hij tot 30 meter hoog kan worden. Bij ons blijft de hoogte beperkt tot 9 meter.

4: *Stewartia x henryae*: Dit is een spontane kruising tussen *Stewartia pseudocamellia* en *Stewartia monadelphica* die gekend is voor zijn prachtige herfstverkleuring in schakeringen van geel, oranje en rood. Net als bij *Stewartia pseudocamellia* kan de dunne schors mooi in platen afschilferen. De bloemen zijn echter kleiner (invloed van *S. monadelphica*) maar zoals je ziet best talrijk en zeker de moeite waard met hun witte, gekreukte bloemblaadjes.

5: *Cornus kousa* var. *chinensis* 'Wieting's Select': Deze kornoelje vormt een kleine, dicht vertakte struik. Hij bloeit zeer rijk en al op jonge leeftijd. Je zou het niet zeggen maar deze struik is eigenlijk al volledig uitgebloeid. Dat komt omdat wat wij als bloemen zien eigenlijk niet de echte bloemen zijn. De echte bloemen zijn minuscuul en stonden gegroepeerd in het centrale, groene hoofdje dat omgeven wordt door 4 grote, witte schutbladeren. Na de bloei verschijnen de opvallende, lichtrode tot paarse eetbare, aardbeiachtige samengestelde vruchten.

6: *Quercus salicina*: Dat dit een eik is had je misschien niet meteen door. Het gaat om een zeldzame wintergroene soort uit Japan en Zuid-Korea met lancetvormige bladeren met scherp getande bladrand naar de lange spitse top toe. De bladonderzijde van het volwassen blad is blauwgrijs door een wasachtig beschermblaagje. Opvallend zijn de jonge blaadjes die brons tot paarskleurig ontluiken en mooi contrasteren met de oudere donkergroene bladeren.

7: *Platanus orientalis* 'Minaret': De Oosterse plataan groeit van nature in Zuidoost-Europa, Klein-Azië tot in Indië en tref je een pak minder aan dan de Gewone plataan waarvan hij samen met *P. occidentalis* een ouder is. Het vijf-tot zevenlobbige blad is opvallend dieper ingesneden dan bij de Gewone plataan. De jonge blaadjes zijn nog zacht viltig behaard maar die sterharen verdwijnen later. Deze voor een Plataan smal opgaande cultivar (vandaar 'Minaret') wordt regelmatig toegepast als straatboom.

8: Artoispaviljoen: Welkom in ons nieuw paviljoen! De naam verwijst naar de familie Artois, de vroegere eigenaars van het domein van Wespelaar. Het gebouw is geïnspireerd op het oude onthaalpaviljoen waarvan de ruïne nog te zien is langs het kanaal Leuven-Mechelen. Het mozaïek op de vloer is gebaseerd op een oude versie van de verwantschapsboom van de bloemplanten. De oculus in het midden brengt licht in de toiletten in de kelder.

9: *Quercus palustris*: Deze Amerikaanse eikensoort groeit redelijk snel met een rechte hoofdstam en een horizontale takstand. De onderste takken gaan na verloop van tijd doorhangen wat zeer typerend is voor Moereseik en hier bij dit groepje van drie mooi te zien is omdat ze nooit werden opgekroond. Voor een eik wordt hij niet zo oud: maximum 120 jaar. Het blad is diep ingesneden en heeft 2 tot 4 paar scherp getande lobben. Het blinkend groene blad verkleurt donkerrood in de herfst. De boom wordt sinds het einde van de achttiende eeuw in Europa aangeplant.

10: *Cotinus obovatus* 'Tulsa Lady': Geweldig toch die pluizige bloempluimen! Dit is een selectie van de Amerikaanse pruikenboom. In de herfst kleurt hij warm oranje. Tulsa is een Amerikaanse stad in Oklahoma. Het blad is omgekeerd eirond of obovaat van vorm vandaar zijn soortepitheton *obovatus*.